

Z obrad Prezydium KK

Posiedzenie z dn. 5.07.1999 r.

Decyzja Prezydium KK nr 96/99

ws. upoważnienia Sekretariatu Metalowców do sporu z rządem

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" postanawia upoważnić Sekretariat Metalowców NSZZ "Solidarność" do wszczęcia i prowadzenia sporu z Radą Ministrów na podstawie Porozumienia Rady Ministrów i Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" w sprawie reguł postępowania przy rozwiązywaniu sporów między administracją państwową i NSZZ "Solidarność" z 29 maja 1992 r.

Przedmiotem sporu są następujące żądania:

- powołanie zespołu trójstronnego ds. przemysłu metalowego,
- rozpoczęcie przez rząd prac nad "Programem restrukturyzacji przemysłu metalowego",
- przygotowanie "Paktu dla przemysłu metalowego" mającego na celu prawną regulację działań osłonowych dla pracowników w procesie restrukturyzacji tej branży.

Do prowadzenia sporu Prezydium KK upoważnia zespół w składzie:

- Adam Ditmer
- Bohdan Braun
- Janusz Chmielina
- Mieczysław Czerwiński
- Antoni Ćwirzeń
- Marek Mirynowicz
- Renata Szerszeń

Decyzja Prezydium KK nr 97/99

ws. wynajmu lokalu w Warszawie

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" upoważnia dwie z niżej wymienionych osób:

1. Janusz Śniadek - Zastępca Przewodniczącego KK
2. Leszek Jankowski - Skarbnik KK
3. Zbigniew Kruszyński – członek Prezydium KK do podpisania dokumentów związanych z wynajmem lokalu w Warszawie przy ul. Nowy Świat 1, który będzie wykorzystywany na cele statutowe Związku.

Decyzja Prezydium KK nr 98/99

ws. rejestracji MKK Pracowników Hodowli i Rozrodu Zwierząt

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" działając na podstawie uchwały Komisji Krajowej nr 502/95 rejestruje Międzyzakładową Komisję Koordynacyjną NSZZ "Solidarność" Pracowników Hodowli i Rozrodu Zwierząt z siedzibą w Lublinie.

MKK jest zarejestrowana w Krajowym Rejestrze MKK pod nr "32".

Decyzja Prezydium KK nr 99/99

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS dot. szczegółowych zasad ustalania dotacji celowych z budżetu państwa na zadania z zakresu pomocy społecznej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" nie wnosi uwag do projektu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie *szczególonych zasad ustalania dotacji celowych z budżetu państwa na zadania z zakresu pomocy społecznej*.

Decyzja Prezydium KK nr 100/99

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS dot. zasad i form współdziałania administracji rządowej i organów jednostek samorządu terytorialnego z organizacjami

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" opiniuje pozytywnie projekt Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie *zasad i form współdziałania administracji rządowej i organów jednostek samorządu terytorialnego w zakresie zadań pomocy społecznej z organizacjami, a także finansowania tych organizacji*.

Posiedzenie z dn. 12.07.1999 r.

Decyzja Prezydium KK nr 101/99

ws. nowelizacji ustawy o społecznej inspekcji pracy

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" apeluje do posłów Klubu Parlamentarnego Akcji Wyborczej Solidarność o poparcie związkowego projektu nowelizacji ustawy z 24.06.1983 r. o społecznej inspekcji pracy, nad którym pracuje obecnie Parlament RP.

Konieczność istnienia społecznego nadzoru nad warunkami pracy w Polsce, bezpośrednio w zakładach, w obecnym okresie przemian społeczno-gospodarczych, nie powinna budzić wątpliwości.

Według wyników ubiegłorocznych kontroli Państwowej Inspekcji Pracy, nadal najgorsze warunki pracy panują w małych zakładach, w których nadzór społeczny, zgodnie z obowiązującymi przepisami funkcjonować nie może, a nadzór państwowy dociera rzadko.

Decyzja Prezydium KK nr 102/99

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS ws. szczegółowych zasad i trybu wystawiania zaświadczeń lekarskich

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" opiniuje pozytywnie projekt z czerwca 1999 r. Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie *szczególonych zasad i trybu wystawiania zaświadczeń lekarskich, wzoru zaświadczenia lekarskiego i zaświadczenia lekarskiego wydanego w wyniku kontroli lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych* pod warunkiem uwzględnienia następującej uwagi: należy w tekście rozporządzenia lub załączniku nr 1 podkreślić, że kopia zaświadczenia lekarskiego, które otrzymuje płatnik za pośrednictwem ubezpieczonego nie może zawierać numeru statystycznego choroby.

Stanowisko Prezydium KK nr 103/99

ws. likwidacji "starych portfeli" powstałych w zależności od okresu przejścia na emeryturę bądź rentę

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" zwraca się do Ministra Pracy i Polityki Socjalnej o przeanalizowanie materiałów dotyczących zlikwidowania niekorzystnych dla emerytów i rencistów skutków wprowadzania kolejnych zmian w ustawach emerytalno-rentowych (począwszy od obniżenia wskaźnika waloryzacji ze 100% do 91%). Materiały te zostały opracowane przez Dział Polityki Społecznej Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" mogą być punktem wyjściowym do negocjacji z rządem propozycji wyrównania kwot bazowych do 100% i tym samym likwidacji tzw. "starych portfeli" powstałych w zależności od okresu przejściu na emeryturę bądź rentę.

Stanowisko Prezydium KK nr 104/99

ws. ustalania wysokości płacy minimalnej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" protestuje przeciwko łamaniu porozumień dotyczących trybu ustalania płacy minimalnej poprzez:

- podważanie uzgodnionej wcześniej metodologii
- brak stanowiska rządu w terminie umożliwiającym wprowadzenie podwyższonej płacy od 1.07.1999 r.

Domagamy się niezwłocznego wyznaczenia terminu rozmów dotyczących wysokości płacy minimalnej w drugim półroczu 1999 roku oraz oczekujemy określenia przez stronę rządową propozycji zgodnie z dotychczas ustaloną metodologią.

Decyzja Prezydium KK nr 105/99

ws. organizacji XI Krajowego Zjazdu Delegatów

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" zgodnie z Uchwałą KK nr 653/99 postanawia, iż obrady XI Krajowego Zjazdu Delegatów odbędą się we Władysławowie i powierza techniczną stronę ich organizacji firmie "DEKOM" Spółka z o.o., z którą będzie zawarta stosowna umowa określająca w szczególności warunki finansowe. Do podpisania niniejszej umowy upoważnia się Zastępcę Przewodniczącego KK – Janusza Śniadka i Skarbnika KK – Leszka Jankowskiego na warunkach nie gorszych, niż przedstawionych w ofercie.

Decyzja Prezydium KK nr 106/99

ws. pełnomocnictwa dla L.Jankowskiego na Zgromadzenie Wspólników Małopolska-Press Sp. z o.o.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez Komisję Krajową Uchwałą KK nr 563/97 oraz na podstawie art. 234 pa r. 1 Kodeksu handlowego, ustanawia Leszka Jankowskiego pełnomocnikiem do reprezentowania NSZZ "Solidarność" jako wspólnika "Małopolska-Press" Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Krakowie na Zgromadzeniu Wspólników tejże Spółki, oraz na Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy tej Spółki po przekształceniu w spółkę akcyjną w dniu 14 lipca 1999 r. i upoważnia Go do wykonywania prawa głosu na Zgromadzeniu Wspólników i Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy w następujących sprawach:

- Podjęcia uchwał zgodnie z sugestią Rady Nadzorczej.
- Udzielenia skwitowania Radzie Nadzorczej.

- Podjęcia uchwał w sprawie przekształcenia Spółki w spółkę akcyjną zgodnie z wcześniej przyjętym planem przez Zgromadzenie Wspólników i Radę Nadzorczą.
 - Powołania w skład Rady Nadzorczej Spółki:
 - Leszka Jankowskiego
 - Stefana Kubowicza
 - Jana Mosińskiego
- i powołania na jej przewodniczącego Leszka Jankowskiego.

Tym samym wobec tego Zgromadzenia Wspólników nie obowiązuje Decyzja Prezydium KK nr 217/97.

Decyzja Prezydium KK Nr 107/99

ws. wykonania praw właścicielskich w "TYSOL" Sp. z o.o.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" jako reprezentujące właściciela "TYSOL" Sp. z o.o. na podstawie uchwały Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" nr 469/95 z dnia 5 maja 1995 r. upoważnia pełnomocnika KK na Zgromadzenie Wspólników "TYSOL" Sp. z o.o. Mariana Krzaklewskiego do przyjęcia następujących uchwał:

Uchwała Nr 1/99

Zgromadzenia Wspólników "TYSOL" Sp. z o.o.

Działając na podstawie Uchwały Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" Nr 469/95 z dnia 5 maja 1995 roku jako pełnomocnik Komisji Krajowej reprezentujący właściciela "TYSOL" Sp. z o.o., zgodnie z Decyzją Nr 107/99 Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" z dnia 12 lipca 1999 r. oraz na podstawie art. 223 pa r. 2 kodeksu handlowego zatwierdzam sprawozdanie finansowe za rok 1998, składające się z bilansu zamykającego się sumą bilansową 571.025,76 zł (pięćset siedemdziesiąt jeden tysięcy dwadzieścia pięć złotych siedemdziesiąt sześć groszy), rachunku zysków i strat zamykającego się zyskiem netto 150.112,53 zł (sto pięćdziesiąt tysięcy sto dwanaście złotych pięćdziesiąt trzy grosze) i informacji dodatkowej, sprawozdania Zarządu za 1998 rok.

- Przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność"
Marian Krzaklewski

Uchwała Nr 2/99

Zgromadzenia Wspólników "TYSOL" Sp. z o.o.

Działając na podstawie Uchwały Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" Nr 469/95 z dnia 5 maja 1995 roku jako pełnomocnik Komisji Krajowej reprezentujący właściciela "TYSOL" Sp. z o.o., zgodnie z Decyzją Nr 107/99 Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" z dnia 12 lipca 1999 r. oraz na podstawie art. 223 pa r. 2 kodeksu handlowego udzielam pokwitowania Radzie Nadzorczej i Zarządowi "TYSOL" Sp. z o.o. za działalność w roku 1998.

- Przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność"
Marian Krzaklewski

Uchwała Nr 3/99

Zgromadzenia Wspólników "TYSOL" Sp. z o.o.

Działając na podstawie Uchwały Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" Nr 469/95 z dnia 5 maja 1995 roku jako pełnomocnik Komisji Krajowej reprezentujący właściciela "TYSOL" Sp. z o.o., zgodnie z Decyzją Nr 107/99 Prezydium Komisji Krajowej NSZZ

"Solidarność" z dnia 12 lipca 1999 r., oraz na podstawie art. 223 pa r. 2 kodeksu handlowego dokonuję podziału zysku za rok 1998 w następujący sposób:

- 117.112,53 zł (sto siedemnaście tysięcy sto dwanaście złotych pięćdziesiąt trzy grosze) na fundusz zapasowy Spółki z przeznaczeniem na cele rozwojowe,
 - 30.000 zł (trzydzieści tysięcy złotych) na nagrody z zysku dla pracowników Spółki,
 - 3.000 zł (trzy tysiące złotych) na nagrodę dla prezesa Spółki.
- Przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność"
Marian Krzaklewski

Uchwała Nr 4/99 Zgromadzenia Wspólników "TYSOL" Sp. z o.o.

Działając na podstawie Uchwały Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" Nr 469/95 z dnia 5 maja 1995 roku jako pełnomocnik Komisji Krajowej reprezentujący właściciela "TYSOL" Sp. z o.o., zgodnie z Decyzją Nr 107/99 Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" z dnia 12 lipca 1999 r., oraz na podstawie pa r. 10 Aktu zawiązania Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością "TYSOL" anuluję postanowienia Uchwał Zgromadzenia Wspólników: Nr 2 z 02.04.1996 roku oraz nr 1 z 25.08.1998 roku w sprawie podwyższenia kapitału zakładowego Spółki.

- Przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność"
Marian Krzaklewski

Uchwała Nr 5/99 Zgromadzenia Wspólników "TYSOL" Sp. z o.o.

Działając na podstawie Uchwały Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" Nr 469/95 z dnia 5 maja 1995 roku jako pełnomocnik Komisji Krajowej reprezentujący właściciela "TYSOL" Sp. z o.o., zgodnie z Decyzją Nr 107/99 Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" z dnia 12 lipca 1999 r. . powołuję Radę Nadzorczą "TYSOL" Sp. z o.o. w składzie:

1. Lucyna Gniewek
2. Małgorzata Kuźma
3. Barbara Sułek-Kowalska
4. Zbigniew Dziubasik
5. Jacek Korbas
6. Krzysztof Kutzmann
7. Krzysztof Woźniewski
8. Kajus Augustyniak

i powierzam temu ostatniemu pełnienie obowiązków przewodniczącego.

- Przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność"
Marian Krzaklewski

Uchwała Nr 6/99 Zgromadzenia Wspólników "TYSOL" Sp. z o.o.

Działając na podstawie Uchwały Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" Nr 469/95 z dnia 5 maja 1995 roku jako pełnomocnik Komisji Krajowej reprezentujący właściciela "TYSOL" Sp. z o.o., zgodnie z Decyzją Nr 107/99 Prezydium Komisji Krajowej NSZZ określám wynagrodzenie członków Rady Nadzorczej "TYSOL" Sp. z o.o. w następujący sposób: 1/4 przeciętnego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw z zyskiem z

poprzedniego miesiąca za każde posiedzenie Rady Nadzorczej, w którym dany członek uczestniczył, ale nie więcej niż jedno w miesiącu.

- Przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność"
Marian Krzaklewski

KOMUNIKAT

12 lipca 1999 r. w Gdańsku odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność". Omówiono wykonanie budżetu KK za I półrocze 1999 r. oraz projekt budżetu KK na II półrocze tegoż roku. Ustalono, że XI Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ "Solidarność" odbędzie się 12-13 grudnia 1999 r. w Ośrodku Przygotowań Olimpijskich "Cetniewo" we Władysławowie.

W przyjętym stanowisku prezydium zaprotestowało przeciwko łamaniu porozumień dotyczących trybu ustalania płacy minimalnej - chodzi o brak stanowiska rządu w tej sprawie w obligatoryjnym terminie oraz o niepodwyższenie płacy minimalnej od 1 lipca br. Prezydium domaga się niezwłocznego wyznaczenia terminu rozmów na temat pracy minimalnej w II półroczu 1999 r. zgodnie z dotychczasową metodologią.

Prezydium zwróciło się również do ministra pracy i polityki socjalnej w sprawie likwidacji "starych portfeli" powstałych w zależności od okresu przejścia na emeryturę bądź rentę. Chodzi o to, by MPiPS przeanalizowało materiały w tej sprawie opracowane przez Dział Polityki Społecznej KK NSZZ "Solidarność".

Prezydium KK zaapelowało do Klubu Parlamentarnego AWS o poparcie związkowego projektu ustawy o społecznej inspekcji pracy, nad którym pracuje obecnie Parlament RP. Pozytywnie zaopiniowano projekt rozporządzenia MPiPS w sprawie zasad i trybu wystawiania zaświadczeń lekarskich, pod warunkiem, że kopia zaświadczenia lekarskiego dostarczana płatnikowi nie będzie zawierać numeru statystycznego choroby.

- Kajus Augustyniak - rzecznik prasowy KK

Posiedzenie z dn. 20.07.1999 r.

Decyzja Prezydium KK nr 108/99

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS ws. określenia dowodów stanowiących podstawę przyznawania i wypłaty zasiłków z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" opiniuje pozytywnie projekt z czerwca 1999 r. Ministra Pracy i Polityki Socjalnej *w sprawie określenia dowodów stanowiących podstawę przyznawania i wypłaty zasiłków z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa* pod warunkiem określenia dowodów wymaganych do wypłaty zasiłku chorobowego pracownikowi odsuniętemu od pracy z powodu podejrzenia o nosicielstwo zarazków choroby zakaźnej.

Decyzja Prezydium KK nr 109/99

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS ws. szczegółowych zasad i trybu kontroli prawidłowości wykorzystywania zwolnień lekarskich od pracy

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" opiniuje pozytywnie projekt z czerwca 1999 r. Ministra Pracy i Polityki Socjalnej *w sprawie szczegółowych zasad i trybu kontroli prawidłowości wykorzystywania zwolnień lekarskich od pracy oraz formalnej kontroli zaświadczeń lekarskich o czasowej niezdolności do pracy*.

Decyzja Prezydium KK nr 110/99

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS ws. określenia wzorów dokumentów i rodzajów innych dowodów niezbędnych do ustalenia prawa do zasiłku rodzinnego, pielęgnacyjnego i wychowawczego

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" opiniuje pozytywnie projekt z czerwca 1999 r. Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie *określenia wzorów dokumentów i rodzajów innych dowodów niezbędnych do ustalenia prawa do zasiłku rodzinnego, pielęgnacyjnego i wychowawczego oraz szczegółowych zasad i trybu wypłaty tych zasiłków* pod warunkiem:

- zachowania z obecnie obowiązującego rozporządzenia (Dz.U. nr 113 z 1997 r., poz.737) zapisu § 4 o treści: "Zasiłek rodzinny na dziecko przebywające nieodpłatnie w domu pomocy społecznej, domu dziecka albo innej placówce opiekuńczo-wychowawczej wypłaca się za miesiące, w których nie przebywało w tej placówce co najmniej przez dwa tygodnie".
- doprecyzowania w § 14 pojęcia "krótki okres", które powinno oznaczać, okres krótszy niż całodienne przebywanie dziecka w placówce.

Decyzja Prezydium KK nr 111/99

ws. opinii o projekcie ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz o uchyleniu ustawy o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" **negatywnie** opiniuje projekt ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz o uchyleniu ustawy o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej.

Uwagi uzasadniające negatywną ocenę:

Projekt ustawy zakłada odstępianie od ustalania środków na wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej w drodze trójstronnych negocjacji. W praktyce oznacza to odebranie związkom zawodowym możliwości wpływania poprzez dialog społeczny na wysokość wynagrodzeń pracowników niezwykle istotnych dziedzin cywilizacyjnych. Zdaniem NSZZ "Solidarność" takie rozwiązania nie mogą być proponowane:

- bez uprzedniego unormowania problematyki zawierania układów zbiorowych regulujących kształtowanie płac pracowników sfery budżetowej zarówno na szczeblu krajowym, jak i zakładowym,
- bez zlikwidowania dysproporcji między płacami pracowników sfery budżetowej a płacami pracowników sektora przedsiębiorstw.

Naszym zdaniem projekt nie zawiera nowych zasad kształtowania środków na wynagrodzenia cywilnych pracowników państwowej sfery budżetowej. Brak w nim jakiegokolwiek regulacji do ustalania środków na wynagrodzenia, czy też wzrostu wynagrodzenia w tej grupie pracowniczej. Trudno jest uznać jako zasadę ustalania wynagrodzeń zapis (art. 81c, ust.2), który mówi, że podstawę do określenia środków na wynagrodzenia stanowią wynagrodzenia z roku poprzedniego.

W uzasadnieniu do projektu ustawy podkreśla się fakt wyłączenia w roku 2000 z kategorii pracowników cywilnych pracowników szkół wyższych powołując się na projektowaną nowelizację ustawy o szkolnictwie wyższym. Projekt ustawy o szkolnictwie wyższym znajduje się w fazie konsultacji społecznej i przedwczesne jest stwierdzenie, że ustawa ta będzie obowiązywać w 2000 roku.

Ustawa o systemie oświaty w art. 5a nakłada na państwo obowiązek zapewnienia środków na wynagrodzenia nauczycieli co w projekcie zostało zupełnie przemilczane.

Ponadto ustawa Karta Nauczyciela nakłada na Ministra Edukacji Narodowej obowiązek określenia w drodze rozporządzenia stawek wynagrodzenia zasadniczego.

Proponowany termin wejścia w życie projektowanej ustawy także budzi zastrzeżenia. Środki na wynagrodzenia w roku 2000 muszą zostać ustalone zgodnie z obecnie obowiązującą ustawą po negocjacjach z partnerami społecznymi w Komisji Trójstronnej. Uchylenie z dniem 1 stycznia 2000 r. dotychczas obowiązującej ustawy spowoduje lukę prawną w 2000 r., ponieważ nie będzie podstawy do podziału przez Radę Ministrów wynegocjowanych wcześniej środków i limitów przeznaczonych w rezerwie budżetowej na podwyżkę wynagrodzeń.

Proponowane przez Min. Finansów rozwiązania są całkowicie sprzeczne z deklarowaną przez Rząd RP wolą budowania instytucji partnerskiego dialogu społecznego. Grozi to generowaniem niekontrolowanych konfliktów.

Stanowisko Prezydium KK nr 112/99

ws. braku rządowych propozycji wynagrodzenia pracowników cywilnych państwowej sfery budżetowej na 2000 rok

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" stwierdza, że nastąpiło złamanie ustawy wskutek niedotrzymania przez Radę Ministrów terminu (30.06.1999 r.) przekazania związkom zawodowym propozycji prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia pracowników cywilnych państwowej sfery budżetowej na 2000 r. Ponad dwudziestodniowe opóźnienie w stosunku do terminu określonego przez ustawę z dnia 23 grudnia 1994 r. o *kształtowaniu środków na wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej* (Dz.U. z 1995 r., nr 34, poz.163 z późn. zm.) wywołuje w środowiskach pracowniczych duże wzburzenie.

Należy stwierdzić, że do chwili obecnej nic nie wskazuje na to, aby rząd chciał w sposób odpowiedzialny rozwiązać najistotniejsze, bo płacowe problemy pracowników cywilnej sfery budżetowej, czego dowodem jest:

- zaniechanie działań w ramach zespołu Komisji Trójstronnej ds. Społeczno-Gospodarczych (KTds.SG) nad wypracowaniem ścieżki dojścia płac pracowników cywilnych sfery budżetowej do płac pracowników sektora przedsiębiorstw,
- utrzymanie w ustawie o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej przepisów dotyczących powiązania wynagrodzeń pracowników, których płace kształtowane są w sposób "wskaźnikowy" (osoby zajmujące kierownicze stanowiska państwowe, urzędnicy służby cywilnej, sędziowie, prokuratorzy oraz żołnierze i funkcjonariusze) z wynagrodzeniami pracowników cywilnych sfery budżetowej.

Termin rozpoczęcia negocjacji wysokości przeciętnego wynagrodzenia na rok 2000 w KTds.SG jest zagrożony. Prezydium KK stwierdza, że takie postępowanie jest zaprzeczeniem zasad dialogu społecznego i kolejnym przykładem lekceważenia partnerów społecznych.

Decyzja Prezydium KK nr 113/99

ws. upoważnienia do podpisania dokumentów dot. nieruchomości po Regionie Pojezierze

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" upoważnia dwóch spośród czterech niżej wymienionych osób:

- Jerzego Langer - Zastępcę Przewodniczącego Komisji Krajowej
- Leszka Jankowskiego - Skarbnika Komisji Krajowej
- Józefa Niemca - Zastępcę Przewodniczącego Komisji Krajowej

- Zbigniewa Jackiewicza – członka Prezydium Komisji Krajowej

do podpisania dokumentów związanych z przekazaniem zgodnie z Uchwałą KK nr 655/99 Regionowi Białystok nieruchomości pozostawionej po zlikwidowanym Regionie Pojezierze.

Decyzja Prezydium KK nr 114/99

ws. pełnomocnictwa dotyczącego Spółki “Małopolska-Press”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ “Solidarność” na podstawie upoważnienia udzielonego przez Komisję Krajową Uchwałą KK nr 563/97 oraz na podstawie art. 234 pa r. 1 Kodeksu handlowego ustanawia Leszka Jankowskiego pełnomocnikiem do reprezentowania NSZZ “Solidarność” jako wspólnika “Małopolska-Press” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Krakowie na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników tejże Spółki oraz Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy tej Spółki po jej przekształceniu w spółkę akcyjną, które odbędą się do końca sierpnia 1999 roku i upoważnia Go do wykonania prawa głosu na tychże zgromadzeniach w następujących sprawach:

Podjęcia uchwał w sprawie przekształcenia Spółki w spółkę akcyjną zgodnie z wcześniejszym przyjętym planem przez Zgromadzenie Wspólników i Radę Nadzorczą.

Powołanie władz Spółki:

Zarządu Spółki w dotychczasowym składzie:

Rady Nadzorczej, a w jej składzie:

- Leszka Jankowskiego
- Stefana Kubowicza
- Jana Mosińskiego

oraz powołania na jej przewodniczącego Leszka Jankowskiego.

3. Dokonanie zmian zasad wynagrodzenia władz spółki.

Tym samym, dla tego Zgromadzenia Wspólników nie obowiązują postanowienia Decyzji Prezydium KK nr 217/97.

Ponadto Prezydium KK zatwierdza udzielone przez Zastępców Przewodniczącego KK – Janusza Śniadka i Jerzego Langerę pełnomocnictwo udzielone Leszkowi Jankowskiemu do złożenia “Oświadczenia” w następujących sprawach:

- przyjęcia sprawozdania Zarządu “Małopolska-Press” Sp. z o.o. co do przedmiotu wkładu wnoszonego na pokrycie kapitału akcyjnego Spółki po jej przekształceniu w spółkę akcyjną i opinii z badania przez biegłych rewidentów powołanych postanowieniem Sądu Rejonowego w Krakowie;
- wyrażenia zgody na zawiązanie spółki akcyjnej powstałej w wyniku przekształcenia “Małopolska-Press” Spółka z o.o.;
- przystąpienia do spółki akcyjnej powstałej w wyniku przekształcenia “Małopolska-Press” Spółka z o.o. i objęcia w niej akcji w liczbie stanowiącej równowartość wartości wszystkich udziałów posiadanych przez NSZZ “Solidarność” w “Małopolska-Press” Spółka z o.o.

Decyzja Prezydium KK nr 115/99

ws. zrefundowania wydatków uroczystości w Licheniu

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ “Solidarność” postanawia przeznaczyć dla Zarządu Regionu Konińskiego kwotę 6.000,- zł (sześć tysięcy złotych) jako refundację części poniesionych przez niego wydatków związanych z organizacją uroczystości w Licheniu.

Powyższa kwota będzie obciążać pozycję budżetową:

I 10.2. "Pomoc solidarnościowo-charytatywna" w wysokości 6.000,- zł (sześć tysięcy złotych).

KOMUNIKAT

20 lipca 1999 r. w Gdańsku odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność". Podczas spotkania z przedstawicielami Sekcji Krajowych: Pracowników Poczty oraz Pracowników Telekomunikacji NSZZ "Solidarność" omawiano problemy tych branż.

W przyjętym stanowisku prezydium KK stwierdziło, że Rada Ministrów nie dotrzymała ustawowego terminu (30.06.1999) przekazania związkom zawodowym propozycji prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia pracowników sfery budżetowej w 2000 roku. Zdaniem prezydium, nic nie wskazuje na to, by rząd chciał w odpowiedzialny sposób rozwiązać najistotniejsze, płacowe problemy sfery budżetowej. Zagrożony jest sam termin rozpoczęcia negocjacji w Komisji Trójstronnej w sprawie wysokości przeciętnego wynagrodzenia. Prezydium KK uważa, że takie postępowanie jest zaprzeczeniem zasad dialogu społecznego i przykładem lekceważenia partnerów społecznych.

Prezydium warunkowo zaakceptowało projekt rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie określenia dowodów stanowiących podstawę do wypłaty zasiłków w razie choroby i macierzyństwa oraz projekt rozporządzenia MPiPS w sprawie kreślenia dokumentów niezbędnych do ustalenia prawa do zasiłków. Pozytywnie zaopiniowano projekt rozporządzenia MPiPS w sprawie zasad i trybu kontroli wykorzystywania zwolnień lekarskich od pracy, negatywnie zaś - projekt ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych i o uchynieniu ustawy o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej.

Omawiano również między innymi sprawy związane z majątkiem byłego Regionu Pojezierze, uwłaszczeniem oraz powołaniem Fundacji Pamięci i Promocji.

- Kajus Augustyniak - rzecznik prasowy KK

Posiedzenie z dn. 26.07.1999 r.

Decyzja Prezydium KK nr 116/99

ws. opinii o projekcie ustawy MF o kształtowaniu wynagrodzeń w przedsiębiorstwach państwowych i spółkach z udziałem Skarbu Państwa

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" opiniuje negatywnie projekt ustawy Ministra Finansów *o kształtowaniu wynagrodzeń w przedsiębiorstwach państwowych i spółkach z udziałem Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych ustaw*.

Przedłożony do opiniowania projekt odchodzi od negocjacyjnej formy ustalania przyrostu wynagrodzeń, co oznacza powrót do rozwiązań typowych dla gospodarki scentralizowanej. Z proponowanych przepisów wynika, że to rząd reprezentujący Skarb Państwa chce decydować o kształtowaniu systemu i przyroście wynagrodzeń, zamiast dyrektorów (zarządów) odpowiedzialnych za funkcjonowanie przedsiębiorstw. Odstąpienie od ustalania przyrostu wynagrodzeń w drodze trójstronnych negocjacji oznacza zamiar wyłączenia wrażliwej społecznie tematyki wynagrodzeń z dialogu społecznego.

Projekt ustawy przewiduje, że wzrost płac w przedsiębiorstwach w danym roku kalendarzowym nie może spowodować pogorszenia relacji kosztów do przychodów. Zachodzi obawa, że przyjęcie zasady polegającej na ustalaniu relacji wynagrodzeń i przychodów na podstawie kwoty wynagrodzeń może:

- wpłynąć hamująco na rozwój przedsiębiorstw, nie będzie bowiem ona sprzyjać rozszerzeniu działalności wymagającej zwiększenia zatrudnienia, a w konsekwencji wzrostu wynagrodzeń;
- spowodować zmniejszenie zatrudnienia (a tym samym wzrost bezrobocia) po to, aby pozostałym pracownikom podwyższyć wynagrodzenie.
- poprzez proponowaną definicję wynagrodzenia doprowadzić do wyeliminowania zatrudnienia pracowniczego na rzecz zatrudnienia cywilno-prawnego (osób zatrudnionych na podstawie umów o dzieło czy umów zlecenia nie będzie się bowiem wliczać do stanu zatrudnienia, a więc podwyższenie kosztów poprzez takie pozyskiwanie pracy nie będzie podlegać tej regulacji);
- spowodować kolizję z przepisami dotyczącymi najniższego wynagrodzenia za pracę, ponieważ obligatoryjne podwyżki mogą zaburzyć relacje kosztów do przychodów;
- spowodować wzrost wynagrodzeń pod koniec 1999 r. w celu zapewnienia odpowiedniego bazowego wynagrodzenia;
- stymulować sztuczne podziały przedsiębiorstw (art. 1 ust. 2) w celu tworzenia zakładów liczących mniej niż 50 zatrudnionych (aby uniknąć obowiązku stosowania przepisów proponowanej ustawy);
- skłaniać do nieracjonalnego kształtowania stosunku kosztów do przychodów (np. poprzez pomniejszenie nakładów na remonty, na bieżące inwestycje odtworzeniowe), co w konsekwencji może doprowadzić do pogorszenia kondycji przedsiębiorstw państwowych.

Uregulowania przewidziane w art. 7 projektu ustawy są nie do przyjęcia ponieważ:

- konstytucja RP w art. 59 ust. 2 zapewnia związkom zawodowym i pracodawcom oraz ich organizacjom prawo do rokowań m. in. w celu zawierania układów zbiorowych pracy, nie ustalając w tym zakresie żadnych ograniczeń (w tym również w zakresie przedmiotu tych rokowań). Ograniczeń takich nie przewidują również wiążące Polskę umowy międzynarodowe. Projektowany przepis stwarzałby ograniczenie swobody rokowań, a tym samym należałoby go uznać za niezgodny z konstytucją;
- postanowienia niektórych układów zbiorowych pracy przewidują mechanizmy okresowego wzrostu wynagrodzeń pracowników, względnie określonych składników wynagrodzenia bądź świadczeń związanych z pracą. W szeregu przypadków realizacja tych postanowień może spowodować, że nie będzie możliwe przestrzeganie wyżej wymienionych przepisów projektu ustawy. Zmiana postanowień układu lub ich skreślenie wymagałoby w wielu przypadkach długich negocjacji partnerów społecznych, przy czym nie ma żadnych gwarancji, że zakończyłyby się one pomyślnie;
- organ rejestrujący, który zgodnie z przepisami art. 241¹¹ § 3 Kodeksu Pracy ma obowiązek przed zarejestrowaniem układu sprawdzić jego treść i tryb zawarcia pod względem zgodności z prawem – nie dysponuje odpowiednimi instrumentami do dokonania właściwej oceny czy w zawartym układzie wprowadzono dodatkowe składniki wynagrodzenia lub świadczenia oraz w jakim wymiarze (np. jeżeli chodzi o koszty pracy).

W związku z projektowaną zmianą art. 240 Kodeksu Pracy, należy zauważyć, iż zakres tej zmiany znacznie wykracza poza zakres podmiotowy projektowanej ustawy. Projektowana ustawa ma dotyczyć bowiem tylko niektórych pracodawców. Natomiast art. 240 KP odnosi się do treści układu zbiorowego pracy bez względu na to jaki pracodawca byłby nim objęty. Nie znajduje uzasadnienia propozycja dodania do art. 240 KP § 4 i 5, która

spowoduje, że ograniczenia wynikające z projektowanej ustawy dotyczyć będą również innych pracodawców poza przedsiębiorstwami państwowymi i spółkami Skarbu Państwa.

Nie do zaakceptowania jest zapis art. 4 projektu mówiący, iż u przedsiębiorców, w stosunku do których toczy się postępowanie upadłościowe, układowe, likwidacyjne lub bankowe postępowanie ugodowe nie może następować wzrost przeciętnego wynagrodzenia w całym okresie trwania tego postępowania. Procedury te są niejednokrotnie długotrwałe i w ich trakcie często zmienia się sytuacja ekonomiczna przedsiębiorcy, w wielu wypadkach ulegając znacznej poprawie umożliwiającej wzrost wynagrodzeń pracowników bez uszczerbku dla kondycji finansowej przedsiębiorstw.

Wątpliwości budzą uregulowania zawarte w art. 5 projektowanej ustawy dotyczące przesłanek i trybu odwołania zarządu spółki. Art. 73 KP w pełni samodzielnie i wyczerpująco reguluje ustanie stosunku pracy z wyboru. Brak odesłania do przepisów o rozwiązaniu umowy o pracę zamieszczonych w rozdziale drugim KP nie pozwala na ich stosowanie przy rozwiązaniu stosunku pracy z wyboru. Natomiast określona w art. 5 przesłanka do bezwzględnego odwołania będzie stanowiła przeszkodę do podjęcia negocjacji w sprawie wzrostu wynagrodzeń między pracodawcą i załogą reprezentowaną przez związki zawodowe.

W projekcie ustawy nie zostało zdefiniowane pojęcie kosztów pracy.

Ustawa nie przewiduje ewentualnego wzrostu wynagrodzeń na skutek podwyżki płac przeznaczonych na finansowanie składek w ramach Pracowniczego Programu Emerytalnego (III filar).

Reasumując, Prezydium Komisji Krajowej ustosunkowuje się negatywnie do proponowanego projektu, ponieważ jego zapisy pozbawiają partnerów społecznych, w tym związki zawodowe, prawa do negocjowania przyrostu wynagrodzeń z pracodawcami. Stanowi to regres w stosunku do zapisów obowiązującej ustawy, która od kilku lat kształtuje wynagrodzenie za pracę - podstawowy element stosunku pracy, tak istotny dla bytu rodzin pracowniczych.

W razie odrzucenia stanowiska Związku Prezydium Komisji Krajowej oczekuje - zgodnie z art. 19 ustawy o związkach zawodowych - ustosunkowania się na piśmie do niniejszej opinii. Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" w takiej sytuacji rozważy możliwość wystąpienia z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego celem zbadania zgodności tej ustawy z Konstytucją.

Decyzja Prezydium KK nr 117/99

ws. opinii o projekcie ustawy MPiPS o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" opiniuje pozytywnie projekt ustawy Ministra Pracy i Polityki Socjalnej o *zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych* pod warunkiem przyjęcia następującego zapisu wprowadzonego art. 18a:

18a.1. Jeżeli w niektórych latach kalendarzowych nie można ustalić wynagrodzenia z powodu braku dokumentów płacowych, a ze świadectwa pracy lub zaświadczenia o zatrudnieniu wynika bezspornie fakt zatrudnienia oraz wymiar czasu pracy, przy ustaleniu podstawy wymiaru zgodnie z art. 15 ust. 1 przyjmuje się za te lata wynagrodzenie na podstawie średniego wynagrodzenia przysługującego pracownikom zatrudnianym w tych latach w tym samym lub podobnym charakterze proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy ubezpieczonego.

2. Jeżeli ustalenie wynagrodzenia w powyższy sposób nie jest możliwe przyjmuje się za te lata kalendarzowe wynagrodzenie najniższe obowiązujące pracowników w poszczególnych latach proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy ubezpieczonego.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do repatriantów.

Proponowany zapis pozwoli uregulować sprawę uzupełniania braku dokumentów potwierdzających wysokość wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne. Braki wynikały z faktu nie dopełniania przez pracodawców obowiązku wpisywania danych o wysokości wynagrodzenia pracownika. Rozwiązanie tego problemu jest niezbędne, gdyż dotychczasowe pomijanie tych okresów było dla pracowników wysoce krzywdzące. Jednak przyjęcie w tych okresach jako podstawy do obliczania świadczeń emerytalno-rentowych tylko najniższego wynagrodzenia nie jest naszym zdaniem rozwiązaniem satysfakcjonującym.

Decyzja Prezydium KK nr 118/99

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS uchylającego rozporządzenie w sprawie zasad wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej prowadzonych przez organy administracji rządowej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z lipca 1999 r. *uchylającego rozporządzenie w sprawie zasad wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej prowadzonych przez organy administracji rządowej.*

Decyzja Prezydium KK nr 119/99

ws. Spółki P.P.U.H. "Dekom"

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" reprezentując na mocy uchwały Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" nr 605/98 z 7 kwietnia 1998 roku jedynego udziałowca Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Usługowo – Handlowe "Dekom" zobowiązuje Zgromadzenie Wspólników tej Spółki do ustanowienia wynagrodzenia członków Rady Nadzorczej P.P.U.H. "Dekom" w wysokości $\frac{1}{4}$ przeciętnego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw z zyskiem z poprzedniego miesiąca za każde posiedzenie Rady Nadzorczej, w którym dany członek Rady Nadzorczej uczestniczył.

KOMUNIKAT

26 lipca 1999 r. w Gdańsku odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność".

Prezydium zaopiniowało negatywnie projekt ustawy Ministerstwa Finansów o kształtowaniu wynagrodzeń w przedsiębiorstwach państwowych i spółkach z udziałem Skarbu Państwa, gdyż jej zapisy pozbawiają partnerów społecznych, w tym związki zawodowe, prawa do negocjowania z pracodawcami przyrostu wynagrodzeń. Jest to ewidentny regres wobec ustawy, która od kilku lat kształtuje wynagrodzenia za pracę, a ponadto projekt ten wraca do rozwiązań typowych dla gospodarki scentralizowanej

Warunkowo zaakceptowano projekt ustawy Ministerstwa Pracy i Polityki Socjalnej zmieniającej ustawę o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Pozytywnie zaopiniowano projekt rozporządzenia MPiPS uchylającego rozporządzenie w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej prowadzonych przez organy administracji rządowej.

Prezydium wytypowało ze swojego grona sześciuosobowy zespół upoważniony do wypracowania opinii o projekcie nowelizacji ustawy o ochronie lokatorów. Postanowiono również zarekomendować Komisji Krajowej przyjęcie statutu fundacji mającej na celu upamiętnianie dziedzictwa i dokonań oraz popularyzację NSZZ "Solidarność". Zapoznano się

również z opinią Zespołu Polityki Przemysłowej KK do ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych.

- Kajus Augustyniak - rzecznik prasowy KK

Posiedzenie z dn. 28.07.1999 r.

Decyzja Prezydium KK nr 120/99

ws. opinii o projekcie ustawy MPiPS o zmianie ustawy – Kodeks pracy

Prezydium KK NSZZ “Solidarność” pozytywnie opiniuje projekt ustawy Ministra Pracy i Polityki Socjalnej o *zmianie ustawy – Kodeks pracy* dotyczącej nowelizacji działu XI “Układy zbiorowe pracy”, podkreślając znaczenie kompromisu osiągniętego w zespole roboczym w ramach Komisji Trójstronnej.

Prezydium KK zgłasza jednak następujące, zasadniczej natury, zastrzeżenia i propozycje:

W art. 241²⁵ postulujemy zmianę treści § 5 na poniższą:

“Układ zakładowy zawierają wszystkie organizacje związkowe, które prowadziły rokowania nad tym układem, bądź uczestniczyły w rokowaniach pod warunkiem, że wśród nich są co najmniej:

- wszystkie reprezentatywne organizacje związkowe w rozumieniu art. 241^{25a}, lub
- reprezentatywna zakładowa organizacja związkowa w rozumieniu art. 241^{25a}, zrzeszająca największą liczbę pracowników, lub
- reprezentatywne zakładowe organizacje związkowe w rozumieniu art. 241^{25a}, zrzeszające łącznie większą liczbę pracowników niż organizacja, o której mowa w pkt 2”.

2. W art. 241^{25a} § 1 pkt 1 proponujemy skreślenie wyrazów: “*pod warunkiem, że zrzesza ona 7% pracowników zatrudnianych u pracodawcy*”.

3. W art. 241^{25a} § 1 proponujemy skreślenie punktu 2.

4. W art. 91 proponujemy dopisanie zdania: “**Na wniosek pracownika i właściwej organizacji związkowej pracodawca potrąca składkę związkową**”.

Uzasadnienie opinii w załączeniu

Uzasadnienie opinii o projekcie ustawy MPiPS o zmianie ustawy – Kodeks pracy

(decyzja Prezydium KK nr 120/99)

Analiza treści proponowanych zmian działu XI kodeksu pracy prowadzi do wniosku, iż podstawowym celem dokonywanej nowelizacji prawa o układach zbiorowych pracy jest wyeliminowanie lub naprawienie rozwiązań legislacyjnych, które – jak dowodzi praktyka ostatnich 5 lat – stanowiły istotną barierę w procesie negocjowania i zawierania układów zbiorowych, w szczególności zakładowych. W dotychczasowym stanie prawnym, ukształtowanym ustawą z dnia 29 września 1994 r. o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 113, poz. 547), przyjmuje się, iż układy zbiorowe pracy negocjowane są na dwóch poziomach: zakładowym i ponadzakładowym. Na obu poziomach prawo prowadzenia rokowań układowych przysługuje wszystkim organizacjom związkowym reprezentującym zainteresowanych pracowników. W przypadku braku porozumienia między związkami w przedmiocie zasad prowadzenia negocjacji w dalszym ciągu prowadzą je – na szczeblu ponadzakładowym reprezentatywne, a na szczeblu zakładowym większościowe (tzn. zrzeszające ponad 50% załogi) organizacje związkowe. Rozwiązanie powyższe,

zwłaszcza w odniesieniu do poziomu zakładowego, stwarza bardzo często barierę uniemożliwiającą w ogóle zawarcie układu, a to z uwagi na niewysoki stopień uzwiązkowienia załóg, z rzadka jedynie przekraczający 50%. W konsekwencji przepisy kodeksu pracy w obecnym brzmieniu powodują, iż znaczna część pracodawców pozbawiona jest w ogóle swoich regulacji układowych.

Ponadto wiele innych regulacji wymaga zmian bądź to z uwagi na zmiany ogólnosystemowe (np. art. 241¹¹, art. 241¹⁴), bądź to ze względu na wadliwą lub niewłaściwą ich konstrukcję (np. art. 241⁷, 241⁸, 241⁹, 241¹⁸).

Generalnie należy stwierdzić, że analizowany projekt w zasadzie spełnia postawione przed nim cele. Odzwierciedla on zarówno doświadczenia zdobyte w praktyce funkcjonowania układów pod rządem prawa z 1994 r., jak i – w większości – opinie i postulaty strony związkowej zgłaszane w trakcie spotkań konsultacyjno-negocjacyjnych. Zarówno bowiem zmiany w pojęciu reprezentatywności ponadzakładowej organizacji związkowej, zmiany w procedurze negocjacyjnej ponadzakładowego układu zbiorowego czy wreszcie wprowadzenie reprezentatywności na szczeblu zakładowym usprawnić powinny funkcjonowanie układów.

Jednakże podnieść należy kilka krytycznych uwag pod adresem projektu. Oprócz ewidentnych omyłek techniczno-legislacyjnych (np. w art. 241⁹ § 4 – użycie słowa “oraz” zamiast “albo”, w art. 241²⁷ § 1 – chodzi o zawieszenie stosowania układu ponadzakładowego tylko w odniesieniu dla danego zakładu), które mogą być w łatwy sposób wyeliminowane przy redagowaniu wersji kierowanej do parlamentu, wskazać trzeba na kilka kwestii budzących poważniejsze wątpliwości. Chodzi tu o art. 251²⁵ § 5 oraz 241^{25a} § 1 pkt 1 i 2 w proponowanym brzmieniu.

Pierwszy z projektowanych przepisów stanowi, że układ zakładowy zawierają wszystkie organizacje związkowe, które prowadziły rokowania nad tym układem, bądź te z nich, które wyrażą zgodę na jego zawarcie, pod warunkiem, że wśród nich jest co najmniej jedna zakładowa organizacja związkowa reprezentatywna w rozumieniu art. 241^{25a}. Proponowana regulacja, w zestawieniu z kryteriami reprezentatywności zakładowej, spowodować może, iż stroną układu zakładowego staną się organizacje związkowe słabe bądź reprezentujące interesy bardzo wąskiej grupy pracowników danego zakładu, uległe wobec pracodawcy. Nierzadko silne organizacje o wysokiej reprezentatywności mogą być w końcowej fazie negocjacji wyeliminowane, jeśli tylko odmówią podpisania niekorzystnego dla pracowników układu. Zostaną one więc pozbawione wpływu na treść i losy tego porozumienia. Nie trzeba dodawać, że stan taki wpłynąć może niekorzystnie na realizowanie przez układy społecznie doniosłych funkcji (zamiast pogłębiania tzw. “pokoju społecznego” przyczynić się one mogą do destabilizacji zbiorowych stosunków pracy na terenie zakładu). Powyższej oceny nie jest w stanie zmienić także regulacja art. 241⁹ § 4, który umożliwia wstąpienie w prawa i obowiązki strony układu organizacjom reprezentatywnym, gdyż procedura negocjowania protokołów dodatkowych jest identyczna z rokowaniami w sprawie zawarcia samego układu.

Drugie z podniesionych zastrzeżeń wiąże się z kryteriami reprezentatywności zakładowej. Chodzi tu po pierwsze o spełnianie warunku zrzeszania co najmniej 7% załogi przez zakładowe organizacje związkowe wchodzące w skład struktury ponadzakładowej reprezentatywnej w rozumieniu art. 241¹⁷ § 1 pkt 1 k.p. Wydaje się, iż samo wchodzenie w skład organizacji dużych, zrzeszających ponad 500 tys. pracowników stanowi wystarczającą podstawę do uznania tytułu prawnego do reprezentowania pracowników na poziomie zakładowym. Ogniwa zakładowe mają bowiem możliwość korzystania z całego instrumentarium środków organizacyjnych, technicznych, eksperckich i in., które są udziałem ich struktur nadrzędnych. Nie wydaje się więc uzasadnione dalsze warunkowanie reprezentatywności omawianych organizacji związkowych.

Drugą kwestią jest przesłanka reprezentatywności wymieniona w pkt 2 w art. 241^{25a} § 1. Przepis ten nada, o ile zostanie przyjęty, przymiot reprezentatywności zakładowej tym

organizacjom, które wchodzą w skład struktur ponadzakładowych reprezentatywnych w rozumieniu art. 241¹⁷ § 1 pkt 2, jeśli tylko zrzeszają co najmniej 30% pracowników objętych zakresem statutowego działania. Propozycja powyższa nie zasługuje na aprobatę, gdyż odnosi reprezentatywność zakładową nie do całej załogi zakładu, lecz tylko do jej części. W gruncie rzeczy chodzi tu o przyznanie przymiotu reprezentatywności nie dla załogi zakładu, lecz tylko dla określonych grup zawodowych (np. inżynierów, techników, kierowców itd.), które w skali zakładu stanowić mogą bardzo niewielki odsetek zatrudnionych. Przyznanie takim związkom pozycji uprzywilejowanej względem innych, nierzadko liczniejszych organizacji nie znajduje uzasadnienia aksjologicznego.

Na uwagę zasługuje także fakt, że formuła reprezentatywności zakładowej przyjęta w art. 241^{25a} § 1 i 2 projektu zmian odniesiona została głównie do liczby zrzeszonych członków i to opłacających przez określony czas składki związkowe. Wydaje się, iż takie podejście do tej kwestii wymaga wprowadzenia mechanizmów ułatwiających weryfikację członkostwa w organizacjach zakładowych. Służyć temu może postulowane obligatoryjne potrącanie przez pracodawców składek, jeśli ze stosowanym wnioskiem wystąpią jednocześnie pracownik i organizacja związkowa.

Decyzja Prezydium KK nr 121/99

ws. opinii o projekcie ustawy o ochronie lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i lokalach socjalnych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” zgłasza następujące uwagi do projektu ustawy Prezesa Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast o *ochronie lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i lokalach socjalnych*:

Przyjęte w projekcie rozwiązania prawne wywołują uzasadnione zaniepokojenie wobec trudnej sytuacji mieszkaniowej w Polsce, zwłaszcza ze względu na brak nowych rozwiązań osłonowych dla rodzin najuboższych oraz proponowaną likwidację ulg mieszkaniowych.

W projekcie (art. 4 ust. 1) jest mowa o „*tworzeniu warunków do zaspokajania potrzeb mieszkaniowych wspólnoty samorządowej*”, a nie jak w dotychczas obowiązującej ustawie o bezwzględny obowiązek zaspokajania potrzeb mieszkaniowych. Tak zasadnicza zmiana zakresu obowiązków samorządu może spowodować, że troska o mieszkania dla najuboższych przestanie być priorytetem w jego działaniu.

Projekt ustawy (art. 36) dopuszcza po dniu 31 grudnia 2004 r. jednorazową (od 50% do 150%) podwyżkę dotychczasowego czynszu regulowanego. Prezydium KK NSZZ „Solidarność” nie wyraża zgody na tak wysokie podwyżki czynszu. Wysokość podwyżek oraz propozycje rozwiązań osłonowych dla osób znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej powinny być przedmiotem negocjacji w Komisji Trójstronnej ds. Społeczno-Gospodarczych z udziałem partnerów społecznych (w tym przedstawicieli samorządów). W przypadku nie zaakceptowania proponowanego trybu postępowania będziemy wnioskować o późniejsze wprowadzenie terminu uwolnienia czynszu.

Z treści art. 10 ust. 3 pkt 2 wynika, że nadal będą możliwe eksmisje „na bruk” osób ubogich, również starszych i samotnych. Uważamy, że w ramach przepisów o ochronie lokatorów winien zostać ustawowo uregulowany zakaz takich eksmisji.

Uważamy za konieczne ograniczenie maksymalnej podwyżki czynszu w skali roku do 5% powyżej wzrostu cen towarów i usług.

Prezydium KK uważa, że równocześnie z wyżej wymienionym projektem ustawy do konsultacji powinien być skierowany aktualny projekt ustawy o *dodatkach mieszkaniowych*. Tylko analiza obydwu aktów prawnych umożliwi ocenę czy wszystkie zapisy obecnie obowiązującej ustawy z dnia 2 lipca 1994 r. o *najmie lokali i dodatkach mieszkaniowych* zostały uwzględnione w projektach nowych ustaw. Dotyczy to tak ważnych problemów jak

zasady i tryb przyznawania, finansowania i wypłacania dodatków mieszkaniowych, które stanowią jeden z głównych elementów ochrony lokatorów znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej. Różne terminy skierowania wyżej wymienionych ustaw do konsultacji i do parlamentu mogą spowodować powstanie luki prawnej w tak kluczowych dla społeczeństwa zagadnieniach.

Uwagi szczegółowe w załączeniu.

**Uwagi szczegółowe
do opinii o projekcie ustawy o ochronie lokatorów, mieszkaniowym zasobie
gminy i lokalach socjalnych (decyzja Prezydium KK NSZZ "Solidarność" nr
121/99)**

Art. 5 ust. 2: Proponujemy nowe brzmienie ostatniego zdania: **"Lokal zamienny powinien znajdować się w tej samej miejscowości, w której jest położony lokal dotychczasowy – w miastach liczących powyżej 50 tys. mieszkańców. W miastach liczących do 50 tys. mieszkańców lokal zamienny powinien znajdować się w tej samej miejscowości, w której jest położony lokal dotychczasowy lub w miejscowości pobliskiej"**.

Art. 19 ust. 3: W ostatnim zdaniu proponujemy dodać zapis: **"ale położonego poza miejscowością, w której osoba pełni czasowo funkcję"**.

Art. 20 ust. 2: Proponujemy w zdaniu pierwszym słowa: **"...może obejmować"** zastąpić słowami; **"powinien obejmować"**.

Art. 22: Zgłaszamy poniższe uwagi do zmian w ustawie – Kodeks pracy:

art. 675: Proponujemy skreślenie § 3 o treści: *"domniemywa się, że rzecz była wydana najemcy w stanie dobrym i przydatnym do umówionego użytku"*. Stan, w jakim rzecz była wydana najemcy winien być określony w umowie. Często bowiem najemcy na własny koszt remontują mieszkanie przed jego zasiedleniem. Przyjęcie zatem takiego domniemania byłoby sprzeczne ze stanem faktycznym.

Art. 685¹: Budzi wątpliwości zasadność i celowość wprowadzenia sankcji finansowej w razie wykroczenia najemcy przeciwko obowiązującemu porządkowi domowemu lub w razie utrudniania korzystania z innych lokali.

Art. 690¹: Proponujemy w miejsce tego artykułu zachowanie treści dotychczasowego art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 1994 r. o *najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych* o następującym brzmieniu: **"W razie śmierci najemcy jego zstępni, wstępni, pełnoletnie rodzeństwo, osoby przysposabiające albo przysposobione oraz osoba, która pozostawała faktycznie we wspólnym pożyciu małżeńskim z najemcą, mieszkający z nim stale do chwili śmierci, wstępują w stosunek najmu lokalu oraz nabywają jego uprawnienia i obowiązki związane z tym lokalem, chyba, że się tego prawa zrzekną wobec wynajmującego. Nie dotyczy to osób, które w chwili śmierci najemcy miały tytuł prawny do zajmowania innego lokalu mieszkalnego"**. Wprowadzona bowiem przez autorów projektu zmiana pozbawia prawa do mieszkania pełnoletnie dzieci najemcy stale, wspólnie z nim zamieszkałe aż do śmierci, w stosunku do których zmarły najemca nie był obciążony obowiązkiem alimentacyjnym.

Art. 27: 1. Domagamy się utrzymania zapisu obligującego rady gminy do ustalania w drodze uchwały zróżnicowanych stawek czynszu (art. 26 obecnej ustawy). Nie akceptujemy wprowadzenia zasady, zgodnie z którą każdy właściciel lokalu będzie mógł samodzielnie decydować o ustaleniu wysokości czynszu najmu w granicach maksymalnego czynszu regulowanego. Zapis ten koliduje z art. 36 projektu ustawy, w którym przy uwalnianiu czynszów podstawą podwyżek mają być stawki czynszu ustalone przez gminy.

Proponujemy utrzymanie zapisu art. 16 obecnie obowiązującej ustawy albo dodanie ust. 7 do art. 27 projektu o następującym brzmieniu: **"Jeżeli najemca przed wejściem w**

życie ustawy, za zgodą wynajmującego, dokonał w lokalu ulepszeń mających wpływ na wysokość czynszu regulowanego, wynajmujący może zwrócić najemcy wartość ulepszenia i podwyższyć odpowiednio czynsz. W razie nie zwrócenia wartości ulepszenia najemca opłaca czynsz w wysokości nie uwzględniającej ulepszenia.”

Projekt ustawy nie proponuje rozwiązania tej kwestii, co pozwoliłoby właścicielom zwłaszcza prywatnych budynków na swobodne podwyższenie najemcom czynszu za urządzenia techniczne, które najemca wykonał na własny koszt. Ma to miejsce zwłaszcza w starych kamienicach, w których najemcy na własny koszt zmodernizowali i wyremontowali lokale.

Art. 28: Nie możemy zaakceptować braku okresu wypowiedzenia czynszu regulowanego. Proponujemy pozostawić zapis art. 26a obecnej ustawy.

Art. 29: Proponujemy nowy zapis o treści: **“W razie podwyżki czynszu regulowanego niezgodnej z uchwałą rady gminy lub z ustawą, najemca może wystąpić przeciwko wynajmującemu z powództwem o ustalenie wysokości czynszu przez sąd. Do czasu rozstrzygnięcia sądowego najemca opłaca czynsz w dotychczasowej wysokości.”** Pozostawienie art. 29 w wersji zaproponowanej przez jej autorów spowodowałoby (przy przewlekłości postępowań sądowych trwających przeciętnie od 6 miesięcy do roku) – konieczność opłacania przez najemców czynszu niezgodnego z prawem przez tak długi okres czasu. W przypadku niemożności płacenia takiego czynszu doprowadziłoby to w konsekwencji do eksmisji najemców.